

РЕШЕНИЕ

№ 2561

гр. София, 16.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 50 състав,
в публично заседание на 09.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Николова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **6772** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 211 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР).

Образувано е по жалба на А. С. А. от [населено място], срещу Заповед № 8121к-7598/26.06.2020 г., издадена от Министъра на вътрешните работи, с която на основание чл. 194, ал. 2, т. 4 от ЗМВР, чл. 197, ал. 1, т. 6 от ЗМВР във връзка с чл. 203, ал. 1, т. 7, пр. 2 и т. 13 от ЗМВР и чл. 226, ал. 1, т. 8 от ЗМВР, на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и е прекратено служебното му правоотношение в Министерство на вътрешните работи.

В жалбата се релевират доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед като се твърди, че е издадена в нарушение на закона и при съществено нарушение на административнопроизводствените правила. Сочи се, че дисциплинарно-разследващият орган (ДРО) вместо да събере доказателства, е използвал материали от досъдебно производство, което не е внесено в съда. Твърди, че са смесени различни основания за налагане на дисциплинарни наказания, което е недопустимо. Въпреки твърдението за извършени няколко нарушения, не била изпълнена процедурата по чл. 197, ал. 3 от ЗМВР. Счита, че неправилно административният орган сочи, че е извършил престъпления, без да е привлечен като обвиняем. Твърди се още, че не е разкрита обективната истина, в нарушение на чл. 206, ал. 3 и чл. 207, ал. 3 от ЗМВР, както и, че не са спазени сроковете по ЗМВР. Моли съда да отмени оспорената заповед.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и с адв. Й., която поддържа жалбата по изложените в нея съображения и такива, развити в представени по делото писмени бележки. Претендира присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът – министърът на вътрешните работи, чрез процесуалния си представител юрк. Р., оспорва жалбата като неоснователна. Подробни съображения за законосъобразност на оспорената заповед излага в представени писмени бележки. Моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, след като обсъди събраните по делото доказателства и във връзка с доводите на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Към момента на издаване на оспорената заповед, жалбоподателят е заемал длъжността „инспектор“ – разузнавач VI степен, в сектор „Противодействие на икономическата престъпност“ в 04 РУ при Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР).

Със заповед № 8121К-5730/13.02.2019 г., изменена и допълнена със заповеди № 8121К-10266/18.06.2019 г., № 8121К-12949/16.10.2019 г., № 8121К-4328/06.03.2020 г. и № 8121К-6007/27.04.2020 г., издадени от Министъра на вътрешните работи, на основание чл.207,ал.1,т.1 от ЗМВР срещу жалбоподателя е образувано дисциплинарно производство, по Предложение рег. № 513р-11314/06.02.2019 г. по описа на СДВР, затова, че в периода от началото на 2017 г. до 23.01.2019 г. (когато е задържан в работното си помещение от органите на Прокуратурата и дирекция „Вътрешна сигурност“), инспектор А., заедно е главен инспектор К. К., инспектор Г. Н., инспектор М. Д. и инспектор Р. Т., всички от сектор „Противодействие на икономическата престъпност“ в 04 РУ - СДВР, са изнудвали търговци за такса „спокойствие“, която определяли според техния бизнес. Поведението на А. е станало обществено достояние, чрез многобройни публикации в електронните медии. По случая е образувано досъдебно производство № 17/2019 г. по описа на СпНС, пр.пр.№ 1831/2018г. по описа на Специализираната прокуратура (СП), по което А. е свидетел.

Със заповедта за образуване на дисциплинарното производство, на основание чл. 214, ал.1, т.1 от ЗМВР, служителят временно е отстранен от заеманата длъжност.

На основание чл.207, ал.2, вр. ал.1 от ЗМВР със заповедта за образуване на дисциплинарното производство е определен дисциплинарно-разследващ орган(ДРО), с посочен в заповедта персонален състав със задача да проведе пълно, обективно и всестранно разследване, да събере доказателства и да изготви становище относно наличието на основание за реализиране на дисциплинарната отговорност на жалбоподателя.

С покана рег. № 3382р-8177/06.03.2019 г. жалбоподателят е поканен да се запознае със заповедта за образуване на дисциплинарното производство, която покана е връчена 07.03.2019г. лично срещу подпис (л.178). Запознат е също така и със заповедите за изменение на заповедта за образуване на дисциплинарно производство на 28.06.2019 г. (л.33-34), на 11.11.2019 г. (л.35-36), на 07.05.2020 г. (л. 37-38) и на 07.06.2020 г. (л. 39-46).

С покана рег. № 3382р-8168/06.03.2019 г. (получена лично на 07.03.2019 г.), служителят е поканен да даде писмени обяснения в срок от 24 часа, по въпросите, поставени в поканата. От жалбоподателя е представено писмено обяснение рег. № 3382в-34/07.03.2019 г. (л. 188), с което ДНО е запознат.

За резултата от проведеното дисциплинарно производство ДРО е изготвил обобщена справка рег. № 226р-12377/07.05.2020 г. (л. 114-177), с която министърът на вътрешните работи в качеството му на ДНО е запознат. В обобщената справка са направени изводи, че А., заедно с други служители на 04 РУ СДВР е участвал в дълъг период от време, когато е задържан на работното му място, в изнудване на собственици и управители на заведения в [населено място], както и на собственици на магазини за дрехи. Обобщено е, че жалбоподателят е извършил умишлено нарушение на чл. 194, ал. 2, т. 1, пр. 1 „неизпълнение на разпоредбите на този закон.....(чл. 67 от ЗМВР) и т. 4 от ЗМВР „неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР“ (т. 15,19,20,42,45,46,49,50 и 83), за което следва да се наложи дисциплинарно наказание „уволнение“ по чл.203, ал.1, т. 7 (...използване на служебното положение за лична облага или за облага на трети лица) и т.13 от ЗМВР(деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата).

В предложението на ДРО фактичката обстановка е описана подробно, взето е отношение по всички доказателства, събрани и приобщени в хода на дисциплинарното производство. Направен е подробен анализ на доказателствата, като ДРО е достигнал до извода, че деянието, вменено като дисциплинарно нарушение е несъвместимо с изпълнението на служебните му функции като държавен служител в МВР. Отчетен е и общественият отзвук от деянието, станало достояние на колегите му, на органите на съдебната власт и на широк кръг граждани, с което е уронен престижът на институцията.

На основание чл. 207, ал. 11 във връзка с ал. 7 и ал. 8, т. 1, предл. 2 от ЗМВР, ДРО е изготвил покана до А. рег. № 226р-12376/07.05.2020 г. за запознаване с обобщената справка и даване на допълнителни обяснения или възражения, която е връчена на жалбоподателя лично срещу подпис на същата дата. За запознаването с обобщената справка и всички събрани материали по дисциплинарното производство е изготвен двустранно подписан от А. и ДРО протокол рег. № 226р-12379/07.05.2020 г.

От протокол рег. № 226р-13140/12.05.2020 г. е видно, че в указания срок жалбоподателят не е представил писмени обяснения, въпреки че му е предоставена възможност за това. ДНО е запознат с протокола, видно от положения подпис.

На основание чл. 207, ал. 12 от ЗМВР ДРО е изготвил становище рег. № 226р-13141/12.05.2020 г. (л. 47-11), с което се потвърждават направените изводи в обобщената справка. Със становището министърът на вътрешните работи е запознат.

В изпълнение на задължението по чл. 206, ал. 1 от ЗМВР, с покана № 8121р-8352/26.05.2020 г., връчена на 27.05.2020 г., е предоставена възможност на служителя да упражни правото си на защита, във връзка с която А. е депозирал обяснение № 513р- 41961/27.05.2020 г.

В същото, както и в обяснение рег. № 3382в-34/07.03.2019 г. А. твърди, че страхът за него и семейството му, както и стремеж за самосъхранение са причина за несвоевременната му реакция и мълчание, относно известната му информация. Сочи, че те са породени от индиректни заплахи към него за физическа саморазправа, клевети, опасност за живота му и риск за семейството му, тъй като всеки един от „четиримата“ е имал достъп до лични данни, адреси, телефони на близките му, които да използва срещу него за репресия. На следващо място оправдава „мълчанието си“ със страх от репресия и създаване на затруднение при изпълнение на служебните му задължения. Счита, че за него и семейството му все още съществува опасност като се

надява на обективна оценка на извършеното нарушение на етичните правила.

С писмо рег. № 226р-13142/12.05.2020 г. по описа на Второ РУ-СДВР (л. 21), ДРО изпраща в МВР материалите от дисциплинарното производство срещу А..

Към дисциплинарното производство са приобщени и копия на материалите по ДП № 17/2019г. по описа на СО-СП, включително и копия от материали, публикувани в електронни медии.

Въз основа на обобщената справка и становището на ДРО, министърът на вътрешните работи е издал оспорената в настоящото производство заповед, с която на основание чл. 194, ал. 2, т. 4 от ЗМВР, чл. 197, ал. 1, т. 6 от ЗМВР във връзка с чл. 203, ал. 1, т. 7, пр. 2 и т. 13 от ЗМВР и чл. 226, ал. 1, т. 8 от ЗМВР, е наложил на жалбоподателя А. А. дисциплинарно наказание „уволнение“ и е прекратено служебното му правоотношение с МВР. При издаване на оспорената заповед, ДНО е приел, че описаните в обобщената справка и становището на ДНО дисциплинарни нарушения са извършени от служителя А. и същите са доказани от многобройните доказателства, събрани в хода на дисциплинарното производство, включително и от материалите по воденото срещу него досъдебно производство, приобщени по надлежния ред. ДНО е възприел изцяло фактическата обстановка и правната квалификация, дадена от ДРО в Обобщената справка и Становището, като е издал заповедта на посочените в същите правни основания, след обсъждане на обясненията, дадени от служителя и преценка тежестта на нарушението, настъпилите от него последици, формата на вината на служителя, обстоятелствата при които е извършено и цялостното поведение на държавния служител, съгласно изискванията на чл. 206, ал.1 и ал.2 от ЗМВР.

Оспорената заповед е връчена на жалбоподателя на 02.07.2020г. и е обжалвана пред Административен съд София-град чрез административния орган, с жалба вх. № 489700-3783 от 09.07.2020 г.

При така установената фактическа обстановка, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 149, ал.1 от АПК, във вр. чл.211 от ЗМВР, от надлежна страна - адресат на оспорения акт и срещу индивидуален административен акт, подлежащ на съдебен контрол.

Разгледана по същество е неоснователна.

Обжалваната заповед е издадена от компетентния в съответствие с нормата на чл. 204, т. 1 ЗМВР административен орган – министър на вътрешните работи.

Административният акт съдържа изискуемите от разпоредбата на чл. 210, ал. 1 от ЗМВР реквизити. Видно от съдържанието на заповедта, в нея са посочени извършителят, дисциплинарните нарушения, за които е наказан, подробно е описана установената по случая фактическа обстановка, както и доказателствата, въз основа на които е установена, разпоредбите, които са нарушени, правното основание и наказанието, което се налага, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта.

При издаването на оспорения акт не са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. Спазена е процедурата по налагане на дисциплинарни наказания, уредена в Глава осма от ЗМВР. Спазени са и сроковете по чл. 195 и чл. 196 от ЗМВР.

Съгласно чл. 195, ал. 1 от ЗМВР дисциплинарното наказание се налага не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му, а съгласно ал. 2 на същата разпоредба на закона за извършено

тежко нарушение на служебната дисциплина (каквото е процесното), дисциплинарното наказание се налага не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от две години от извършването му. ДНО се е запознал в пълнота с материалите по дисциплинарната преписка на 07.05.2020г., видно от резолюцията върху обобщената справка, като оспорената заповед е издадена на 26.06.2020г., с което е спазен двумесечният срок. Оспорената заповед е издадена при спазване на правилата, гарантиращи правото на защита на дисциплинарно привлеченото лице и в съответствие с предвидената в чл. 207, ал. 1 – 12 ЗМВР дисциплинарна процедура при налагане на най-тежкото дисциплинарно наказание "уволнение". Осигурено е участие на служителя в дисциплинарното производство на всеки негов етап, като дисциплинарно наказващият орган е изпълнил вмененото му задължение по чл. 206, ал. 1 от ЗМВР преди налагане на дисциплинарното наказание да приеме писмените обяснения на държавния служител, доказателства за което са посочените по-горе дисциплинарно разследващи действия, в т. ч. представените покани и дадени обяснения от жалбоподателя. Същият не е оборил констатациите в справката и становището на ДРО, не е оспорил приобщените доказателства, не е ангажирал такива. В тази връзка, съдът намира, че не са нарушени правата на жалбоподателя, който е бил запознат с отделните етапи и действия по дисциплинарното разследване.

Оспорената заповед е издадена в съответствие с материалния закон и не е налице отменителното основание по чл. 146, т.4 от АПК.

От съвкупната преценка на многобройните доказателства по делото, съдът приема, че с действията си жалбоподателят е извършил посочените в заповедта дисциплинарни нарушения по смисъла на чл.194, ал.2, т.1, пр. 1 и т. 4 от ЗМВР („неизпълнение на разпоредбите на този закон.....“ и „неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР“), съставомерно по чл. 203, ал. 1, т. 7, пр. 2 и т. 13 от ЗМВР („.....използване на служебното положение за лична облага или за облага на трети лица“ и „.....деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата“). Извършените от жалбоподателя тежки нарушения на служебната дисциплина са категорично и безспорно установени от писмените доказателства, събрани в хода на дисциплинарното производство. Същите са анализирани от ДРО и преценени в тяхната пълнота и взаимна свързаност, като изводите за осъществени от жалбоподателя дисциплинарни нарушения по чл.194, ал.2, т.1, пр.1 и т.4, са обосновани, мотивирани и съответстват на приобщените доказателства, събрани в хода на дисциплинарното разследване, включително и материалите по досъдебното производство, които са посочени и възпроизведени обстойно в Обобщената справка и Становището на ДРО и възпроизведени в оспорената заповед.

Неоснователни са доводите на жалбоподателя, че в дисциплинарното производство са ползвани единствено материалите от досъдебното производство. Съгласно чл. 194, ал. 3 ЗМВР държавните служители в МВР носят дисциплинарна отговорност, независимо че деянията им могат да са основание за търсене и на друг вид отговорност. Чл. 206, ал. 3 ЗМВР предвижда, че за разкриване на обективната истина могат да се използват всички начини и средства, допустими от закон. Ал. 4 на същия текст от закона сочи, че наказващият орган е длъжен да събере и оцени всички доказателства, включително събраните при одити или други проверки, както и доказателствата, посочени от държавния служител. За реализиране на дисциплинарната отговорност е без значение

дали деянието, във връзка с което същата е ангажирана, представлява същевременно и престъпление или административно нарушение. Независимият характер на дисциплинарното производство по реда на ЗМВР предполага задължително извършването на самостоятелна проверка от страна на субекта на дисциплинарна власт относно изясняване на релевантните факти и обстоятелства, свързани с установяване на деянието и неговия извършител.

В случая в хода на дисциплинарното производство, дисциплинарно разследващия орган е извършил всички необходими процедурни действия по доказване на дисциплинарното нарушение, както го задължава чл. 207, ал. 3 ЗМВР. От доказателствата по делото се установява, че са изискани материали от воденото досъдебно производство, които са приобщени по надлежния ред към дисциплинарното такова. Допустимо е прилагането към дисциплинарната преписка и позоваването от страна на дисциплинарно наказващия орган на събрани по надлежния процесуален ред доказателства в рамките на друго производство, в случая - наказателно досъдебно производство. Събрани са и обяснения в дисциплинарното производство от лица, разпитани като свидетели в ДП. В хода на дисциплинарното производство е извършена самостоятелна проверка от страна на субекта на дисциплинарна власт на релевантните факти и обстоятелства, като в заповедта за налагане на дисциплинарното наказание дисциплинарно наказващият орган е направил собствена преценка на всички събрани доказателства. Фактическото основание за издаване на заповедта не е свързано само с материалите от досъдебното производство, а се основава на проведеното разследване от дисциплинарно разследващия орган и събраните от него доказателства.

Твърденията на жалбоподателя, че дисциплинарната му отговорност е ангажирана незаконосъобразно и в нарушение на процесуалните правила, без да е бил привлечен като обвиняем, са неоснователни. Съгласно чл. 194, ал. 3 от ЗМВР, държавните служители в МВР носят дисциплинарна отговорност, независимо че деянията им могат да са основание за търсене и на друг вид отговорност. Двете производства - по налагане на дисциплинарно наказание и за реализиране на наказателната отговорност са различни, самостоятелни и независими едно от друго, като се регулират от различни процесуални норми, възникват при различни предпоставки и приключват при различни условия. Същите не са взаимно обусловени, като обстоятелства, които водят до изключване на едната или другата отговорност, не повлияват развитието и приключването на другото производство и реализирането на съответния вид отговорност. Наказателната отговорност може да не бъде реализирана при наличие на предвидените основания, например, поради наличието на основания, изключващи наказателната отговорност на лицето, но посоченото е

неотносимо към възможността за носене на дисциплинарна отговорност. Няма пречка от ДНО да бъдат установявани факти относно извършването на дисциплинарното нарушение, дори същото да осъществява и състав или елементи от състав на престъпление. Нещо повече, няма пречка в рамките на дисциплинарното производство да бъдат ползвани материали, събрани в досъдебното производство, при условие, че същите са редовно събрани по предвидения в закона ред.

В случая е налице фактическият състав по чл. 203, ал. 1, т. 7, пр. 2 и т. 13 ЗМВР - действията на служителя са в нарушение на визираните етични правила и като резултат са довели до уронване престижа на службата. Жалбоподателят е използвал служебното си положение в посочените в заповедта заведения и магазин за облекло, като е обещавал на управителите и собствениците да прикрива евентуални техни нарушения срещу заплащане. Безспорно е доказано, че е принудил същите и е получил съответните суми, за да нямат проблеми. Действията на А. са станали публично известни и несъмнено това е довело до негативен ефект върху авторитета на службата. Дисциплинарно наказващият орган, при коректно установени фактически обстоятелства е изградил обосновани правни изводи относно извършените дисциплинарни нарушения и е дал точна правна квалификация на действията на служителя, поради което обжалваната заповед е материално законосъобразна. Действията на служителя, с които е нарушил етичните норми, са посочени и точно субсумирани към съответното правило за поведение. Обосновано е крайното заключение на дисциплинарно наказващия орган, че с поведението си служителят е уронил авторитета на службата. Приложените медийни публикации от електронните медии показват, че действията на четиримата служители на 04 РУ – СДВР, в т. ч. на жалбоподателя, са коментирани в негативен план, което безспорно влияе отрицателно върху авторитета на службата. Поведението на служителите е представено на обществената аудитория като negliжиране на нормативно установения ред точно поради служебното им положение, което възприятие безспорно има неблагоприятен ефект върху престижа на ведомството и авторитета на полицейските служители.

За извършените тежки дисциплинарни нарушения се предвижда задължително налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“, като ДНО се произнася в условията на обвързана компетентност. Тежестта на извършените дисциплинарни нарушения нормативно е преценена като обуславяща налагането на най-тежкото дисциплинарно наказание „уволнение“. С деянието си жалбоподателят е нарушил закона, деянието е несъвместимо с етичните правила за поведение на държавните

служители в МВР и е довело до уронване престижа на полицейската институция, тъй като е станало достояние на широк кръг от хора, в това число и чрез публикации в различни медии.

Оспорената заповед е издадена и в съответствие с целта на закона. Законодателят е предвидил задължително да се налага дисциплинарно наказание „уволнение“, когато извършителят на дисциплинарното нарушение е извършил нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 1, пр. 1 и т. 4, във връзка с чл. 203, ал. 1, т. 7 и т. 13 от ЗМВР. Безспорен е фактът, че противно на задълженията по закон, длъжностна характеристика и етични правила за поведение, жалбоподателят е извършил нарушението като е използвал служебното си положение в посочените в заповедта заведения и магазини за облекло, като е обещавал на управителите и собствениците да прикрива евентуални техни нарушения срещу заплащане, за което има нормативна забрана.

Предвид гореизложеното, настоящият състав приема, че жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора претендираните от ответника разноски за юрисконсултско възнаграждение следва да му се присъдят в минимален размер от 100 лв., определен съгласно чл. 78, ал.8 от ГПК във връзка с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Ръководен от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 50 - ти състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. С. А., ЕГН [ЕГН], срещу Заповед № 8121к-7598/26.06.2020 г., издадена от Министъра на вътрешните работи, с която му е наложено дисциплинарно наказание „уволнение" и е прекратено служебното му правоотношение с МВР.

ОСЪЖДА А. С. А., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], ет. 4, ап. 8, да заплати на Министерство на вътрешните работи юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ:

